

Is “De hemel is echt” echt?

Een oefening in onderscheiding

T. A. McMahon, <http://www.thebereancall.org/node/9165>

Alle Schriftaanhalingen komen uit de Statenvertaling (1977 of HSV)
Vertaling door M.V.

Tag : “Heaven is for Real: A Little Boy’s Astounding Story of His Trip to Heaven and Back”, door Todd Burpo, 2010. Een verhaal van een 4 jaar oud jongetje dat bijna stierf tijdens een operatie. Beschrijving : <http://www.amazon.com/Heaven-Real-Little-Astounding-Story/dp/0849946158>.

Er zijn heel wat boeken geschreven over mensen die beweren persoonlijk de hemel bezocht te hebben. Sommige auteurs beweren christen te zijn terwijl anderen dat niet doen. De beschrijvingen van hun ervaringen variëren over dingen zoals het binnengaan in een schitterend wit licht aan het eind van een donkere tunnel, begroet worden door overleden geliefden, in de aanwezigheid zijn van God en het zien van vallende veren van engelen op de vloer van Zijn troonzaal. Veel van hun verhalen bevatten informatie die zij op het moment van de ervaring niet konden weten.

Alhoewel deze personen veel informatie geven, doet de inhoud ervan veel vragen oprijzen. Duidelijk kan niet alles van wat zij vertellen waar zijn, want de inhoud van het ene boek spreekt het andere tegen. Hoe weten we dan wie ons een accuraat en waarheidsgetrouw verhaal geeft?

Een bijbelgericht christen zou kunnen zeggen dat hij het verhaal zou vergelijken met wat in de Schrift staat over de hemel. Als het waar klinkt in het licht van Gods Woord, dan moet het waar zijn. Wel, ja en nee. Ja, het moet de toets van de Schrift kunnen doorstaan. Wat verteld werd kan zeker niet in strijd zijn met wat de Bijbel leert over de hemel; niettegenstaande echter, louter omdat het gelijkkluidend is met de Schrift bewijst nog niet dat de ervaring of bewering van de persoon, van in de hemel geweest te zijn, werkelijk plaatsvond.

Ik weet nogal veel van de hemel vanuit mijn bijbelstudie. Als ik u zou vertellen dat ik recent daar op bezoek was, en u enkel zou overbrengen wat ik wist wat erover in de Bijbel staat, dan zou u daar niets kunnen tegenin brengen omdat ik bijbels accuraat was. Accuraatheid echter is niet het enige criterium voor bijbelse onderscheiding. Er zijn vele andere instructies en voorbeelden die we in overweging moeten nemen. Bijvoorbeeld, de apostel Paulus spreekt in 2 Korinthiërs 12 van “een mens in Christus” (ongetwijfeld Paulus zelf) die “werd opgenomen in het paradijs”. Hij wist op dat moment niet of het een ervaring was waarbij zijn geest zijn lichaam had verlaten, of dat het een visioen was terwijl zijn geest in zijn lichaam bleef. Niettemin zegt hij dat wat hij zag en hoorde in het paradijs niet geoorloofd was voor een mens om dat uit te spreken. Paulus’ ervaring werd gevolgd door een nederig makende zwakheid, waarvan hij zegt “opdat niemand méér van mij denkt dan wat hij aan mij ziet of van mij hoort. En opdat ik mij door het allesovertreffende karakter van de openbaringen niet zou verheffen ...” (2 Korinthiërs 12:6-7). Dat is niet altijd zo het geval in de Schrift. De apostel Johannes werd permissie verleend om te verklaren wat hij zag in de hemel, in het boek Openbaring. Ook lijkt dat het geval te zijn bij de schrijver van het boek Job.

Maar kunnen we er zeker van zijn dat de visioenen en persoonlijke ervaringen van deze bijbelse schrijvers waar zijn? Absoluut - omdat hun woorden gevonden worden in de *Schrift*. Van het Woord van God schrijft de psalmist: “Vanaf het begin is Uw woord waarachtig ...”, en Jezus zei: “Uw Woord is de waarheid” (Johannes 17:17). *Dat* is de ultieme verificatie, namelijk dat de ervaring van deze godsmannen precies gebeurde zoals ze schreven. Bovendien, vermits de canon van de Schrift afgesloten werd in de eerste eeuw n.C., kan niemand sindsdien een visioen gehad hebben van, of een zogenaamd bezoek gebracht hebben aan de hemel, dat op dezelfde manier bekrachtigd kan worden.

Jezus gaf ons een andere richtlijn om ons te helpen onderscheiden. Dat was toen Hij sprak over de arme Lazarus en de rijke man. De rijke man, die gestorven was, bevond zich in een plaats waar hij pijn leed en wroeging had. Hij vroeg aan Abraham om iemand te zenden naar zijn broers “opdat ook zij niet komen in deze plaats van pijniging”. Abrahams antwoord was: “Zij hebben Mozes en de profeten. Laten zij naar hen luisteren”, en ook: “Als zij niet naar Mozes en de profeten luisteren, zullen zij zich ook niet laten overtuigen, als iemand uit de doden zou opstaan” (Luce 16:19-31). De Schrift is de maatstaf en ze is genoegzaam.

Met deze schriftuurlijke leringen gewapend, tot opbouw van ons onderscheidingsvermogen, zullen we deze en andere bijbelse waarschuwingen, en kritische vragen, toepassen op een boek dat een grote impact heeft op het Christendom en het Amerikaanse publiek. *Heaven Is for Real* werd gepubliceerd in 2010 en haalde de *New York Times* bestsellerslijst. Het boek is ook de oorzaak geweest van controverse in sommige gemeenschappen: er ontstond verdeeldheid en dispuut over de geloofwaardigheid van het boek.

Heaven Is for Real is een non-fictieverslag dat de ervaring documenteert van een 4 jaar oude jongen die gelooft dat hij de hemel heeft bezocht. Het verhaal wordt verteld door de vader van de jongen, een evangelische pastor. Er valt niets negatiefs op bij dit gezin en veel ervan is bewonderenswaardig. Hij en zijn vrouw werden aanvankelijk eerder opgeschrikt door de onthullingen van hun zoon. De kleine jongen is nauwelijks vroegrijp, maar gewoon zeker bij het vertellen van wat hij lijkt ervaren te hebben.

Die ervaring vond plaats wanneer de kleine Colton een spoedoperatie onderging voor een gesprongen appendix. Niet lang daarna vertelde hij zijn ouders dat hij hen voor hem zag bidden, buiten de operatiekamer. Wanneer gevraagd werd hoe hij wist wat zij deden zei hij: “Omdat ik jullie kon zien ... Ik kwam uit mijn lichaam en keek neer en zag de dokters aan mijn lichaam werken. [De Schrift leert ons dat de dood plaatsvindt wanneer de geest het lichaam verlaat. Maar er was geen medisch rapport van een klinische dood tijdens Coltons operatie]. En ik zag jou en mama. Jij was alleen aan het bidden in een kleine kamer; en mama was in een andere kamer, en zij bad en telefoneerde” (pp. xx-xxi). De accuraatheid van Coltons onthulling schokte de ouders erg. Maar dat was slechts het begin van de onthullingen die alle natuurlijke uitleggingen overstijgen.

Coltons andere onthullingen omvatten: engelen die “Jesus Loves Me” zingen; zijn zitten op Jezus’ schoot; zijn ontmoeting van Johannes de Doper en de engel Gabriël; het aaien van Jezus’ regenboogkleurige paard; zijn beschrijvingen van Jezus’ wonden en kleding, inbegrepen een kroon die Jezus droeg met daarin een roze diamant; de vele kinderen in de hemel; zijn beschrijving dat iedereen vleugels heeft zoals de engelen - allemaal behalve Jezus; de herkenning van hem door zijn overgrootvader die tientallen jaren vóór Coltons geboorte was gestorven; en de beschrijving van God als “echt, echt groot”.

Alhoewel een aantal van Coltons observaties in de hemel niet buiten de mogelijkheden liggen van wat daar *zou kunnen* plaatsvinden, zijn er ook buitenbijbelse inzichten en informatie - sommige dingen problematischer dan andere. Zo zegt Colton dat “iedereen eruitzag als hemelse engelen”, met vleugels (de grootte afhankelijk van de grootte van het individu) en een halo. Vermits de opname in de hemel van gelovigen, waarbij hun fysische lichamen getransformeerd worden naar hemelse lichamen, nog moet plaatsvinden, mist vandaag de gedaante van overleden gelovigen in de hemel enige fysische kenmerken. Alleen al daarom zijn vleugels, welke grootte ook, onzinnig. Bovendien, anders dan de beschrijvende visioenen van hemelse schepselen, gekend als cherubs en serafijnen, en de decoratieve afbeeldingen in de Tempel, zijn de engelen die aan mensen verschenen nooit in de Bijbel beschreven als dat zij vleugels hadden.

Veel ondersteuners van het boek beweren dat alle bezwaren verbleken in het licht van de bovennatuurlijke kennis die Colton onthult - dingen die menselijk gezien voor hem onmogelijk te weten waren. Zo zei hij bijvoorbeeld, dat hij zijn zus in de hemel ontmoette. Toen zijn moeder hem zei dat Cassie zijn enige zus was, reageerde hij geschokt: “Nee ... Ik heb twee zussen. Jij had een baby in je buik, niet?” (p. 94). Colton werd nooit iets gezegd over de “pijnlijke episode” van de miskraam, en zijn ouders wisten nooit het geslacht van de foetus. Colton voegde eraan toe: “In de hemel kwam dit kleine meisje naar me toegelopen, en ze wilde niet ophouden met me te knuffelen ... Zij zei dat ze gewoon niet kon wachten tot jij en papa in de hemel zouden komen” (p. 96). Deze openbaring

blijkt voor Coltons ouders het meest doorslaggevend te zijn voor dat hij inderdaad de hemel heeft bezocht: “Wij hebben altijd willen geloven dat ons ongebooren kindje naar de hemel was gegaan. Alhoewel de Bijbel op dit punt het stilzigen bewaart, hebben wij het geaccepteerd in geloof. Maar nu hadden we plots een ooggetuige: een dochter die we nooit gekend hebben wachtte vurig op ons in de eeuwigheid” (p. 97).

Was Colton werkelijk een *ooggetuige* in de hemel voor alles wat hij beschreef? Veel ervan is nogal verbijsterend, maar niettemin is het een feit dat *alles* ervan buitenbijbels is.

Beschouw hoe Coltons vader zei dat “de bijbel op dit punt het stilzigen bewaart”. De Bijbel bewaart ook compleet het stilzigen over de specifieke dingen die Colton heeft onthuld. Dit doet de vraag oprijzen waarom God iets zou verzwijgen in Zijn Woord dat van waarde is voor ons - Hij sprak door Zijn profeten: “heilige mensen van God, door de Heilige Geest gedreven, hebben gesproken” (2 Petrus 1:21) - enkel om het later te openbaren aan een kleine jongen (alsook aan vele anderen die gelijksoortige claims hebben). Op de achterkant van het boek lezen we: “*Heaven Is for Real* zal voor altijd de manier veranderen waarop u denkt over de eeuwigheid, en biedt de gelegenheid om te zien, en te geloven, zoals een kind”.

De Bijbel is *Gods* precieze, absolute en eeuwige communicatiemiddel met de mensheid (Lukas 21:33; Hebr. 4:12). Het kwam niet voort uit de verbeelding van mensen (2 Petrus 1:20). Paulus schrijft: “Daarom danken ook wij God zonder ophouden dat u, toen u van ons het gepredikte Woord van God hebt ontvangen, het ook aangenomen hebt, niet als een mensenwoord, maar (zoals het werkelijk is) als Gods Woord, dat ook werkzaam is in u die gelooft” (1 Thessalonicenzen 2:13). Ons geloof kan kinderlijk zijn, maar het is een geloof in Gods Woord, niet in iedereens zogenaamde “ooggetuige” rapport, of dat nu van een kind komt of van een volwassene. Petrus was een ooggetuige van een ongelooflijke gebeurtenis. Hij zag Jezus bovennatuurlijk getransfigureerd voor zijn ogen en hij hoorde Gods stem. Wij kunnen er zeker van zijn dat zijn persoonlijke ervaring echt was omdat het opgeschreven werd in de Schrift. Niettegenstaande zegt hij ons dat zijn persoonlijke ervaring (of die van iemand anders) *niet zo betrouwbaar is als het Woord van God*: “wij hebben het profetische woord, dat vast en zeker is, en u doet er goed aan daarop acht te slaan” (2 Petrus 1:19).

In die tijd en in de jaren volgend op Coltons ervaring, was zijn vader erg benieuwd naar hoe zijn zoon Jezus zou beschrijven. Hij schreef: “als pastor spendeerde ik veel tijd in klinieken, christelijke boekenwinkels en andere kerken - allemaal plaatsen waar veel tekeningen en schilderijen waren van Christus. ... Als we een afbeelding van Jezus tegenkwamen, vroegen we aan Colton: ‘Wat denk je van deze? Zag Jezus er zo uit?’” (p. 93). Keer na keer wees Colton de (tientallen) foute interpretaties af. Dan, bijna drie jaar na Coltons operatie, werd hem een portret van Jezus getoond, geschilderd door een achtjarig meisje, genaamd Akiane, dat ook beweert de hemel bezocht te hebben, vanaf de leeftijd van vier jaar. Coltons reactie was: “Pa, deze is juist”. Dit overtuigde zijn vader: “wetend hoeveel afbeeldingen Colton heeft afgewezen, voelde Sonja [zijn moeder] en ik uiteindelijk dat wij in Akiane’s portret het gelaat van Jezus hebben gezien. Of tenminste een verbluffende gelijkennis” (p. 145).

In Exodus vinden we een besliste uitspraak tegen iemand die zou pogen een beeld te maken van God (Exodus 20:4-5). Dit slaat ook op afbeeldingen van Jezus, in welke vorm ook. Een van de vele problemen is dat afbeeldingen onvermijdelijk leiden tot afgoderij, dat op zijn beurt bijgeloof en occultisme creëert. Een ander gerelateerd probleem is dat ze *allemaal* valse interpretaties moeten zijn omdat ze geen basis hebben in de Schrift dan alleen erdoor veroordeeld te worden. Daarom kon Jezus nooit een jong meisje hebben aangezet om Zijn portret te schilderen.

Zij die geloven dat de Heer Jezus werkelijk Akiane aanmoedigde (omdat zij dan mensen op Hem kon wijzen middels haar verbluffende schilderbekwaamheid en haar getuigenis aangaande Hem) moeten eens vergelijken met de Schrift wat zij, op de leeftijd van 16, zegt over Jezus: “Jezus deelde ons dit mee: ‘Ik ben de weg, de waarheid en het licht. Niemand komt tot mijn Vader dan door mij’. Ik voel dat hij ons uitnodigde te participeren in de goddelijkheid. Elk van ons is een soort [*sic*] origineel pad naar de weg van waarheid en licht, en zonder onze individuele liefde en inspanningen kunnen wij God niet begrijpen of bereiken” (<http://akiane.com/blog/?tag=akiane>). Haar interpretatie wijst Jezus af als zijnde de enige weg voor de mensheid om met God verzoend te worden en verzet

zich tegen wat Jezus leerde, dit ten voordele van Satans belofte van goddelijkheid aan Eva (Genesis 3:5). Akiane's schilderijen en woorden weerspiegelen duidelijk "een andere Jezus" (2 Kor. 11:4).

Wat veel mensen verbijstert is hoe Colton, als een drie- of vierjarige op het tijdstip van zijn ervaring, informatie kon verkrijgen waarvan het meeste vreemd was voor hem op die leeftijd. Zijn ouders weten het niet zeker maar geloven dat hun zoon het bezoek aan de hemel als een gave ontving van God. Hun "geloof", oprecht alhoewel bevooroordeeld, vindt geen ondersteuning in de Schrift. Hoe was hij dan in staat die dingen te beschrijven zonder de input die verworven werd uit een echt bezoek aan de hemel? Niemand kan dit met zekerheid beantwoorden - zelfs niet de kleine Colton. Hij was in een operatiekamer, omringd door medisch personeel, en onder invloed van de anesthesiegeproduceerde veranderde toestand van bewustzijn.

Wat we weten over dit en andere types van door drugs opgewekte toestanden van de geest (zelfs droomtoestanden, meditatie en verbeelding) is dat massa's mensen ervaringen hebben gerapporteerd die alles lijken te bevestigen van klinische of bijna-dood ervaringen, reizen naar verleden levens, tot ontvoeringen door Ufo's toe. Zij onthullen ook informatie waarvoor zij geen basis van kennis hadden vóór hun ervaringen. Het kan zijn dat deze veranderde bewustzijnstoestand een omstandigheid creëert waarbij de geest als een blank scherm wordt dat openstaat voor uitwendige input. Geestelijke entiteiten, wier doel het is het Woord van God te ondermijnen en de wereld te bedriegen, kunnen de capaciteit hebben om het blanke scherm te programmeren en zo hun voordeel te halen bij iemand in zo'n ontvankelijke toestand (Zie Dave Hunt: *Occult Invasion*, pp. 187-90). Maar opnieuw: niemand weet met zekerheid hoe zulke dingen gebeuren.

De kritieke kwestie bij onderscheiding is niet "hoe werkt het" maar "wat wordt gecommuniceerd". Alles wat een bijbelgelovige christen kan doen bij het vaststellen van de waarheid is waakzaam te zijn door de Schrift te onderzoeken om te zien of wat gepresenteerd wordt waar is naar *de volle raad van Gods Woord* (Handelingen 17:11). Als we dat niet doen zijn we net zo kwetsbaar voor valse leringen als dezen wier omstandigheden hen direct hebben opengesteld voor bedrieglijke ervaringen.

Het leven van de gelovige in Christus wordt vormgegeven door een groot aantal ervaringen die de Heer toestaat voor onze groei in Hem. Als we bij Christus' leringen blijven zal ons onderscheidingsvermogen toenemen, en ons zo beschermen tegen "heen en weer geslingerd [te worden] door de golven en meegesleurd door elke wind van leer, door het bedrog van de mensen om op listige wijze tot dwaling te verleiden" (Efeziërs 4:14). Laat ons daarom Paulus' waarschuwing ter harte nemen: "Overeenkomstig de genade van God die mij gegeven is, heb ik als een wijs bouwmeester het fundament gelegd en een ander bouwt daarop. Ieder dient er echter op toe te zien hoe hij daarop bouwt" (1 Korinthiërs 3:10).

Lees ook:

- o Rubriek "Hemel gezien? / Jezus gezien?":
<http://www.verhoevenmarc.be/index.htm#hemelgezien>

verhoevenmarc@skynet.be - www.verhoevenmarc.be - www.verhoevenmarc.be/NieuwsteArtikelen.htm